

فصلنامه مطالعات نوین بانکی

شماره مجوز: ۸۳۲۸۹ ((شماره یازدهم-تابستان ۱۴۰۰)) ISSN ۲۶۴۵-۵۴۲۰

بررسی فقهی حقوقی جایگاه دریاها در اموال و مشترکات عمومی

(تاریخ دریافت ۱۳۹۹/۱۱/۰۲، تاریخ تصویب ۱۴۰۰/۰۶/۲۰)

سحر حقانی^۱

کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد کرج

مهری حقانی

کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد کرج

چکیده

با توجه به اینکه آب ها جزئی از مباحات هستند و مباحات از طریق حيازت قابليت تملك پيدا مي کنند، اين سوال به وجود مي آيد که آيا آب هاي عمومي توسط اشخاص تملك شديني است يا خير؟ بر اساس قانون آب و نحوه ملي شدن آن در سال ۱۳۴۷ آب هاي مباح به صورت يکي از اموال عمومي در آمد که از طرف دولت اداره مي شود. به عقیده برخی از حقوقدانان با تصویب قانون ملی شدن آب در ۱۳۴۷/۴/۲۷ مواد ۱۴۹ به بعد قانون مدنی منسوخ و مسئله تملك آب منتفی شده است. اموال عمومی ثروت ملی یک کشور محسوب میشود و به تمامی نسلها تعلق دارد. ارزش اقتصادی این اموال در درجه ی نخست سبب ساز حمایت و نگهداری ویژه از این اموال است. برای جلوگیری از دست اندازی های اشخاص خصوصی به اموال عمومی و جلوگیری از تعدیات دولت و اشخاص عمومی نسبت به این اموال، راهکارهای

^۱ نویسنده مسئول



متعددی مانند استفاده از فناوریهای نوین، تقویت نهادهای نظارتی و... مطرح است. اما از مهمترین شیوهها در این زمینه، ارائه ی راهکارهای حقوقی به عنوان روشی برای حل ریشه ای معضلات است. در این پژوهش دیدگاه های فقهی و حقوقی در این زمینه بررسی می شود و راهکارهایی نیز در راستای حل مشکلات قانونی آب های عمومی ارائه خواهد شد.

واژگان کلیدی: آب، اموال عمومی، قانون توزیع عادلانه آب، مشترکات عمومی